Справа № 299/3482/21

П О С Т А Н О В А

Іменем України

19 вересня 2024 року м. Ужгород

Закарпатський апеляційний суд у складі колегії суддів:

головуючого судді-доповідача: Мацунича М.В.

суддів: Джуги С.Д., Собослоя Г.Г.

з участю секретаря судового засідання:Савинець В.Ю.

розглянувши у відкритому судовому засіданні цивільну справу за апеляційною скаргою ОСОБА_1 на рішення Виноградівського районного суду Закарпатської області від 24 грудня 2021 року, ухвалене суддею Кашуба А.В. у справі за позовом ОСОБА_2 до Виноградівської міської ради Берегівського району Закарпатської області, Берегівської районної державної адміністрації Закарпатської області та ОСОБА_1 про визнання права користування земельною ділянкою, скасування рішень органу місцевого самоврядування та скасування державної реєстрації права власності на земельну ділянку

встановив:

У липні 2021 року ОСОБА_2 звернулася до суду з позовом до Виноградівської міської ради Берегівського району Закарпатської області, Берегівської районної державної адміністрації Закарпатської області, ОСОБА_1 про визнання права користування земельною ділянкою, скасування рішень органу місцевого самоврядування та скасування державної реєстрації права власності на земельну ділянку.

Позовні вимоги мотивовані тим,що рішенням Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність» № 216 від 11.04.2018, відповідачу ОСОБА_1 було, зокрема, надано дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для будівництва та обслуговування житлового будинку за адресою: АДРЕСА_1 , орієнтовною площею 0,1800 га, яка знаходиться у користуванні; зобов'язано виготовлений проект землеустрою подати на затвердження сесії Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області.

Рішенням Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про передачу земельної ділянки у власність гр. ОСОБА_1 » №297 від 21.02.2019 було передано ОСОБА_1 земельну ділянку, площею 0,1800 га, що розташована за вказаною адресою для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), з комунальної власності у приватну.

Позивачка вважає такі рішення сільської ради незаконними, оскільки порушують її право на користування земельною ділянкою за вказаною адресою, так як оскаржувані рішення були прийняті органом місцевого самоврядування на підставі недостовірних відомостей про право користування спірною земельною ділянкою.

Зокрема,не взято до уваги рішення Виноградівського Районного суду Закарпатської області від 31.07.2017 по цивільній справі №299/1757/16-ц,яким встановлено порядок користування земельною ділянкою площею

0,1714 га,розташованою за адресою АДРЕСА_1 ,а саме: позивачу ОСОБА_2 виділено в користування дві земельні ділянки площами S2=216,1 кв.мта S3=577,2 кв.м.,які будуть з'єднані між собою землями спільного користування S1=127,4 кв.м,а відповідачу ОСОБА_1 виділено земельну ділянку площею S4=793,3кв.м, доступ на яку буде здійснюватись через земельну ділянку, що перебуваєу спільному користуванні S1=127,4 кв.м; земельну ділянку площею S1=127,4 кв.м залишено у спільному користуванні сторін спору. Таким чином, під час розгляду вказаної справи, сторони офіційно та взаємно визнали право тестування спірною земельною ділянкою. В цій частині рішення суду першої інстанції набрало законної сили.

19.03.2018 ОСОБА_1 звернувся із заявою, в якій просив надати дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, оскільки така перебувала у користуванні. Однак, в чиєму саме користуванні, ОСОБА_1 у своїй заяві не уточнив, що свідчить про недобросовісну реалізацію своїх прав на відведення у власність спірної земельної ділянки.

ОСОБА_1 було надано дозвіл на розробку проекту землеустрою, а згодом, рішенням Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про передачу земельної ділянки у власність гр. ОСОБА_1 » № 297 від 21.02.2019, Олешницькою сільською радою Закарпатської області було передано ОСОБА_1 земельну ділянкою, площею 0,1800 га, тобто разом з тією часткою, що знаходилася у користуванні позивача та в спільному користуванні ОСОБА_2 і ОСОБА_1 .

Разом з тим, частина спірної земельної ОСОБА_2 не вилучалася з її користування, право користування не було припинено за рішенням суду, жодних інших підстав для припинення права користування чи його втрати немає, в силу статті 141 Земельного кодексу України, що дозволяє зробити висновок про незаконність вилучення з користування ОСОБА_2 її земельної ділян

ки.

У зв`язку з наведеним ОСОБА_2 просила суд:

- визнати право користування земельною ділянкою, що знаходиться за адресою АДРЕСА_1 площами S2=216,1 кв.м та S3=577,2 кв.м. та право спільного користування на частину спірної земельної ділянки площею S1=127,4 кв.

- визнати недійсним недійсними Рішення Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність» №216 від 11.04.2018 та рішення Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про передачу земельної ділянки у власність гр. ОСОБА_1 » №297 від 21.02.2019.

- скасувати державну реєстрацію державного реєстратора Виноградівської районної державної адміністрації Закарпатської області Товт Світлани Василівни щодо права власності ОСОБА_1 на земельну ділянку за адресою АДРЕСА_1 площею 0,1800 га, від 04.03.2019.

Рішенням Виноградівського районного суду Закарпатської області від 24 грудня 2021 року позов задоволено частково.

Визнано право користування за ОСОБА_2 , РНОКПП НОМЕР_1 , двома частинами земельної ділянки загальною площею 0,1714 га за адресою АДРЕСА_1 , а саме частиною площею S2 (216.1 кв.м.) та частиною площею S3 (577,2 кв.м.).

Визнано за ОСОБА_2 , РНОКПП НОМЕР_1 , право спільного користування частиною земельної ділянки загальною площею 0,1714 га за адресою АДРЕСА_1 , а саме, частиною площею S1 (127,4 кв.м.).

Визнано недійсними рішення Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність» №216 від 11.04.2018 в частині надання ОСОБА_1 дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки за адресою АДРЕСА_1 , у власність; та Рішення Олешницької сільської ради

Виноградівського району Закарпатської області «Про передачу земельної ділянки у власність ОСОБА_1 » №297 від 21.02.2019.

Скасовано державну реєстрацію права власності ОСОБА_1 від 04.03.2019 на земельну ділянку за адресою АДРЕСА_1 площею 0,18 га, кадастровий номер 2121283300:07:004:0041, для будівництва та обслуговування житлового будинку.

Стягнуто із ОСОБА_1 , РНОКПП НОМЕР_2 , АДРЕСА_2 на користь ОСОБА_2 , РНОКПП НОМЕР_1 , АДРЕСА_3 , понесені позивачем судові витрати у розмірі 2 724 грн.

У задоволенні решти вимог позову відмовлено.

Не погоджуючись з даним рішенням суду ОСОБА_1 оскаржив його в апеляційному порядку. В апеляційній скарзі просить рішення суду скасувати через неповне з'ясування обставин, що мають значення для справи та невідповідність висновків, викладених у рішенні суду першої інстанції, обставинам справи, а також порушення судом норм матеріального і процесуального права.

Зазначає, що під час мого шлюбу з ОСОБА_2 вони не отримали у власність жодної земельної ділянки, про що свідчить відсутність правовстановлюючого документу. Він скористався своїм конституційним правом отримати у власність земельну ділянку для будівництва та обслуговування житлового будинку, який на даний час є незавершеним будівництвом і його колишня дружина до цього часу не виконала рішення Апеляційного суду Закарпатської області від 12 грудня 2017 року, яким незавершений будівництвом житловий будинок в АДРЕСА_1 було реально поділено між нами з необхідністю його добудови та розподілу відповідно до висновку експерта. При цьому ОСОБА_2 фактично не користувалася і не користується виділеною їй у користування земельною ділянкою, яка заростає бур'яном, не є огородженою і ним не вчиняються ніяких перешкод у проході до її частини незавершеного будівництвом житлового будинку.

19 березня 2018 року він звернувся до Олешницької сільської ради з клопотанням про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення у власність земельної ділянки орієнтовною площею 0,18 га для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд, яка знаходиться по АДРЕСА_1 .

У відповідності до ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ст.ст. 12, 118, 121, 125 Земельного кодексу України, ст. 24 Закону України «Про регулювання містобудівної документації», рішенням 30 сесії 7 скликання від 11.04.2018 № 219 «Про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність» йому було надано дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд за адресою: АДРЕСА_1 , орієнтовною площею 0,1800 га. Окрім цього, йому було рекомендовано згідно ст. 24 Закону України «Про регулювання містобудівної документації» виготовити детальний план земельної ділянки території забудови по АДРЕСА_1 , який подати на затвердження сесії Олешницької сільської ради.

Виготовивши проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність, рішенням 40 сесії 7 скликання Олешницької сільської ради від 21 лютого 2019 року № 297 «Про передачу земельної ділянки у власність гр. ОСОБА_1 » затверджено такий проект землеустрою та надано у приватну власність для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд земельну ділянку площею 0,1800 га (кадастровий номер 2121283300:07:004:0041), розташовану по АДРЕСА_1 , а також рекомендовано зареєструвати право власності на земельну ділянку для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд земельну ділянку площею 0,1800 га (кадастровий номер 2121283300:07:004:0041), розташовану по АДРЕСА_1 .

Скасовуючи рішення органу місцевого самоврядування, на підставі якого йому видано правовстановлюючий документ, суд протиправно припинив його право власності на земельну ділянку

розміром 0,1800 га, для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), яка розташована за адресою: АДРЕСА_1 .

Однак, у відповідності до вимог ст. 140 ЗК України такої підстави припинення права власності на земельну ділянку, як скасування рішення органу місцевого самоврядування, на підставі якого було видано правовстановлюючий документ на земельну ділянку, Земельним кодексом України - не передбачено.

Також, посилаючись на правову позицію викладену у постанові Верховного Суду України від 12 вересня 2012 року справа № 6-71цс12З та постанови Пленуму Верховного Суду України від 16 квітня 2004 року № 7 «Про практику застосування судами земельного законодавства при розгляді цивільних справ» зазначає, що оскаржуване позивачем рішення Олешницької сільської ради Закарпатської області є ненормативним актом, було прийнято стосовно конкретного громадянина, підлягало одноразовому застосуванню та було виконано в момент виникнення права власності на земельну ділянку - після отримання та державної реєстрації правовстановлюючого документу на землю, із з цього моменту оскаржуване рішення вичерпало свою дію, у зв`язку з чим не може бути скасоване, оскільки дане рішення вже в силу закону скасоване та є нечинним після отримання ним правовстановлюючого документу на землю.

Колегія суддів,заслухавши доповідь судді,перевіривши матеріали справи і обговоривши підстави апеляційної скарги,вважає,що така підлягає частковому задоволенню з наступних підстав.

Відповідно до ч. 1 ст. 367 ЦПК України суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними в ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги.

Відповідно до ст.12 ЦПК України цивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін. Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов`язків, передбачених законом. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

З приписів ст. 76, ст. 77, ч.ч. 1, 2, ст.ст. 78, 79, 80, ст. 81 ч.ч. 1, 4 ЦПК України вбачається, що доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування. Предметом доказування є обставини, що підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення. Обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування. Достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи. Достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Судом встановлено, що 05.09.1998 між ОСОБА_2 та ОСОБА_1 було укладено шлюб.

Рішенням Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області від 22.12.1998, ОСОБА_1 було виділено спірну земельну ділянку з цільовим призначенням для будівництва житлового будинку, площею 0,1814 га, за адресою: АДРЕСА_1 .

Рішенням Виноградівського районного суду Закарпатської області від 31.07.2017 року по цивільній справі №299/1757/16-ц позов ОСОБА_2 задоволено частково та встановлено порядок користування земельною ділянкою площею 0,1714 га, розташованою за адресою: АДРЕСА_1 , а саме: позивачу ОСОБА_2 виділено у користування дві земельні ділянки площами S2=216,1 кв.м та S3=577,2 кв.м., які будуть з`єднані між собою землями спільного користування S1=127,4 кв.м, а відповідачу ОСОБА_1 виділено земельну ділянку площею S4=793,3 кв.м, доступ на яку буде здійснюватись через земельну ділянку, що перебуває у спільному

користуванні S1=127,4 кв.м; земельну ділянку площею S1=127,4 кв.м залишено у спільному користуванні сторін спору.

Рішення суду в цій частині ОСОБА_1 не оскаржувалося, тобто в цій частині набрало законної сили.

Таким чином, на підставі рішення Виноградівського районного суду Закарпатської області від 31.07.2017 року по цивільній справі №299/1757/16-ц ОСОБА_2 набула право користування частиною спірної земельної ділянки.

В подальшому, 19.03.2018 ОСОБА_1 звернувся до Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області із заявою про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для будівництва та обслуговування житлового будинку за вказаною адресою орієнтовно площею 0,1800 га, яка знаходиться у користуванні, що стверджується копією заяви.

Рішенням Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність» №216 від 11.04.2018, ОСОБА_1 було надано дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність ОСОБА_1 для будівництва та обслуговування житлового будинку за адресою: АДРЕСА_1 , орієнтовно площею 0,1800 га, яка знаходиться у користуванні та зобов`язано виготовлений проект землеустрою подати на затвердження сесії Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області.

Рішенням Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про передачу земельної ділянки у власність гр. ОСОБА_1 » №297 від 21.02.2019, Олешницькою сільською радою Закарпатської області було передано ОСОБА_1 земельну ділянку, площею 0,1800 га, що розташована за адресою: АДРЕСА_1 , для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), з комунальної власності у приватну.

Таким чином вказаними рішеннями органу місцевого самоврядування ОСОБА_1 було надано дозвіл на розробку проекту землеустрою та передано у власність земельну ділянку за вказаною адресою площею 0,1800 га, в тому числі частинами земельної ділянки, право одноосібного та спільного користування якими належить ОСОБА_2

04.03.2019 державним реєстратором Виноградівської районної державної адміністрації Закарпатської області Товт С.В. здійснено державну реєстрацію права власності ОСОБА_1 на земельну ділянку, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_1 , площею 0,1800 га.

Суд першої інстанції, встановивши, що рішенням Виноградівського районного суду Закарпатської області від 31.07.2017 по цивільній справі №299/1757/16-ц встановлено порядок користування спірною земельною ділянкою між позивачкою ОСОБА_2 та ОСОБА_1 і відповідач міг набути право власності тільки на ту частину земельної ділянки яка була рішенням суду відведена йому у користування, що виключає можливість набуття права власності на частини земельної ділянки, що були відведені у особисте та спільне користування позивачки ОСОБА_2 .

Набуття права власності на земельну ділянку, що перебувала у спільному користуванні ОСОБА_2 та ОСОБА_1 , могло бути реалізовано виключно у разі надання згоди позивачки або у разі вилучення чи припинення права користування на відповідну частину спірної земельної ділянки.

Апеляційний суд погоджується з таким висновком суду першої інстанції і доводи апелянта в цій частині не спростовують висновки суду першої інстанції.

Водночас, колегія суддів не погоджується з висновком суду в частині задоволення позовних вимог про визнання недійсним рішенням № 216 від 11.04.2018 Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність», щодо надання дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної

ділянки у власність ОСОБА_1 для будівництва та обслуговування житлового будинку за адресою: АДРЕСА_1 , орієнтовною площею 0,1800 га

Велика Палата Верховного Суду у постанові від 26 травня 2020 року у справі № 908/299/18 зауважила, що застосування конкретного способу захисту цивільного права залежить як від змісту права чи інтересу, за захистом якого звернулася особа, так і від характеру його порушення, невизнання або оспорення. Такі право чи інтерес мають бути захищені судом у спосіб, який є ефективним, тобто таким, що відповідає змісту відповідного права чи інтересу, характеру його порушення, невизнання або оспорення та спричиненим цими діяннями наслідкам.

Верховний Суд у постанові від 21 грудня 2022 року у справі № 751/4429/20 вказав, що задоволення вимоги про визнання рішення міської ради та його скасування не може призвести до захисту або відновлення порушеного речового права позивача (у разі його наявності), зокрема повернення у його володіння або користування спірної земельної ділянки.

Серед способів захисту речових прав ЦК України виокремлює, зокрема, витребування майна із чужого незаконного володіння (стаття 387), усунення перешкод у здійсненні права користування та розпорядження майном (стаття 391), визнання права власності (стаття 392), відшкодування матеріальної і моральної шкоди (статті 1166,1167,1173).

Для витребування майна оспорювання рішень органів державної влади чи місцевого самоврядування, які вже були реалізовані і вичерпали свою дію, оскарження всього ланцюга договорів та інших правочинів щодо спірного майна, державного акта на право власності не є ефективним способом захисту прав; при цьому позивач у межах розгляду справи про витребування майна із чужого володіння вправі посилатися, зокрема, на незаконність рішення органу державної влади чи місцевого самоврядування без заявлення вимоги про визнання його недійсним; таке рішення за умови його невідповідності закону не створює правових наслідків, на які воно спрямоване.

Подібні за змістом висновки сформульовані у постановах Великої Палати Верховного Суду від 14 листопада 2018 року у справі № 183/1617/16, від 21 серпня 2019 року у справі № 911/3681/17, від 01 2019 року у справі № 911/2034/16 та від 15 жовтня 2019 року у справі № 911/3749/17.

У постановах Великої Палати Верховного Суду від 22 вересня 2020 року у справі № 910/3009/18, від 02 лютого 2021 року у справі № 925/642/19 вказано, що судовий захист повинен бути повним та відповідати принципу процесуальної економії, тобто забезпечити відсутність необхідності повторного звернення до суду для вжиття додаткових засобів захисту.

Вирішуючи вказані позовні вимоги, суд першої інстанції не врахував, що вимога про визнання недійсним рішенням № 216 від 11.04.2018 Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність», щодо надання дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність ОСОБА_1 для будівництва та обслуговування житлового будинку за адресою: АДРЕСА_1 , орієнтовною площею 0,1800 га, є неефективним способом захисту, оскільки рішення органу державної влади за умови його невідповідності закону не тягне тих юридичних наслідків, на які воно спрямоване, і незалежно від того, оскаржене відповідне рішення чи ні, суд має самостійно надати правову оцінку рішенню органу державної влади та викласти її у мотивувальній частині судового рішення.

Отже, рішення суду в частині задоволення вказаних позовних вимог підлягає скасуванню з ухваленням нового, яким необхідно відмовити у задоволенні даних вимог.

Згідно ст. 376 ЦПК України підставою для зміни чи скасування рішення суду першої інстанції є неповне з`ясування обставин, що мають значення для справи; недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими; невідповідність висновків, викладених у рішенні суду першої інстанції, обставинам справи; порушення норм процесуального права або неправильне

застосування норм матеріального права. Зміна судового рішення може полягати в доповненні або зміні його мотивувальної та (або) резолютивної частин.

Враховуючи наведене вище, колегія суддів доходить висновку, що рішення суду в частині задоволення позовних вимог про визнання недійсним рішенням № 216 від 11.04.2018 року Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність», щодо надання дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність ОСОБА_1 для будівництва та обслуговування житлового будинку за адресою: АДРЕСА_1 , орієнтовною площею 0,1800 га підлягає скасуванню, у зв`язку з тим, що дані вимоги не відповідають ефективному способу захисту порушеного права, з постановленням в цій частині нового рішення, яким необхідно відмовити у задоволенні даних позовних вимог.

В решті рішення суду належить залишити без змін, як законне та обґрунтоване, ухвалене з дотриманням норм матеріального та процесуального права.

Відповідно до ч. 13 ст. 141 ЦПК України, якщо суд апеляційної чи касаційної інстанцій, не передаючи справи на новий розгляд, змінює рішення або ухвалює нове, цей суд відповідно змінює розподіл судових витрат.

Згідно пункту 2 частини 2 статті 141 ЦПК України, у разі відмови в позові, судовий збір покладається на позивача.

А звідси, судовий збір за подання апеляційної скарги у справі становить суму у розмірі 1360,00 гривні.

Керуючись ст.ст.367,374,376,381,382,384ЦПК України,апеляційний суд

постановив:

апеляційну скаргу ОСОБА_1 , задовольнити частково.

Рішення Виноградівського районного суду Закарпатської області від 24 грудня 2021 року скасувати в частині визнання недійсним рішенням № 216 від 11.04.2018 року Олешницької сільської ради Виноградівського району Закарпатської області «Про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність», щодо надання дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність ОСОБА_1 для будівництва та обслуговування житлового будинку за адресою: АДРЕСА_1 , орієнтовною площею 0,1800 га, та постановити у цій частині позовної вимоги постанову, якою відмовити ОСОБА_2 в задоволенні такої позовної вимоги.

У решті позовних вимог, рішення суду першої інстанції залишити без змін.

Стягнути з ОСОБА_2 , РНОКПП: НОМЕР_1 , адреса: АДРЕСА_4 на користь ОСОБА_1 , РНОКПП: НОМЕР_2 , адреса: АДРЕСА_2 судові витрати у розмірі 1.362,00 гривні, судового збору.

Постанова набирає законної сили з моменту її прийняття та може бути оскаржена у касаційному порядку до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Повний текст постанови складено 30 вересня 2024 року.

Суддя-доповідач

Судді